

večji kot celotna izgradnja novega bloka. Ostaja nam slabih 10 let, da staknemo glave in skupaj najdemo nove rešitve, nove tehnologije preboja. Sledilo bo 10 let, ko bo potrebno nove tehnologije iz teorije razviti v prakso in naslednjih 10 let za testiranja in optimizacijo. Potem nam ostane samo še slabih 10 let za popolno »energetsko revolucijo« in že bomo v letu 2050. Pa smo tega sposobni?

Evropska papirna industrija je tega sposobna. Načrt 2050, predstavljen v enem izmed mojih prejšnjih člankov, odgovarja na vprašanje, kako. Omenjeni

dokument pa ni le lepo potiskan papir lepih besed in želja. Implementacija za doseganje naših ciljev je v polnem teku. V naslednjem letu bosta dve ekipi, sestavljeni iz predstavnikov podjetij, univerz, raziskovalnih inštitutov, dobaviteljev opreme, zunanjih strokovnjakov iz drugih industrijskih panog idr., tekmovali v razvoju povsem novih tehnologij preboja za papirno industrijo. Končnega rezultata se ne da predvideti, pa vendar papirja v prihodnosti morda ne bomo izdelovali na način, kot ga poznamo zadnjih 3.500 let (ali več).

Dragi vsi, ki vam je papir strast, prihodnost panoge ni vprašljiva. Le pot do tja je še nekoliko nejasna in zamegljena. Skupaj lahko naredimo vse, kar je v naši moči, da ustvarimo pogoje, v katerih bomo lahko preživeli. In čeprav nas bo veliko, ki danes prebiramo PAPIR, v letu 2050 že »biomasa«, lahko pozitivno gledamo naprej.

Pa srečno!

*Jernej Vernik, CEPI
menedžer za energetiko,
podnebne spremembe in inovacije*

In memoriam

BOŽO IGLIČ (1920 – 2012)

Ni veliko ljudi, ki bi v papirništvu pustili takšen pečat, kot ga je pustil Božo Iglič. V papirništvu je deloval na območju celotne nekdanje Jugoslavije, svoje znanje je prenašal mlajšim generacijam. Pri njem je diplomiralo 60 diplomantov. Prof. Božo Iglič je avtor 5 učbenikov s področja papirništva. Njegova vizija, da papirničarji potrebujejo svoje združenje, je bila gonilo, da je leta 1970 ustanovil DITP ter reviji Papir vdahnil življenje.

Izkušnje na področju papirništva je začel nabirati v avstrijski papirnici Brigl & Bergmeister še kot študent. Po koncu 2. svetovne vojne so na takratnem ministrstvu za industrijo iskali strokovnjake in njegova prva naloga, ki mu je bila dodeljena, je bila obnovitev tovarne lepenke Podvelka. Potem so ga poslali v Celulozo Krško, od tam v Radeče, nato v Zagreb, kjer je nadomestil tehničnega direktorja, ki se je upokojil. Nato so ga poslali na montažo v Prijedor. Naslednja v vrsti papirnic je bila Papirnica Vevče, kjer je bil 20 let tehnični direktor. Pod njegovim vodstvom je prvo izobraževanje papirničarjev potekalo v Papirnici Vevče, kjer je poučeval tehnologijo papirništva. Na njegovo pobudo je bilo na Srednji tehnični šoli na Aškerčevi v okviru lesarske sekcije ustanovljeno šolanje papirniških tehnikov. Na Fakulteti za kemijo je poučeval – v okviru usmerjenega izobraževanja – predmet Tehnologija celuloze in papirja okoli 20 let in pridobil status izrednega profesorja, vzporedno pa je predaval tudi na Biotehnični fakulteti, organiziral in vodil izobraževanje papirničarjev tudi v Papirnici Vevče.

Od leta 1974 je bil dolga leta direktor Inštituta za celulozo in papir vse do svoje upokojitve. V tem času, ko je bil direktor ICP-ja, je spoznal, da je potrebno stroko seznanjati s strokovno literaturo. Tako je na njegovo pobudo začela izhajati revija PAPIR.

Ko se je udeleževal različnih simpozijev po svetu, je prišel na idejo, da se tudi v Sloveniji ustanovi Društvo inženirjev in tehnikov papirništva, ki bi omogočalo preko doma organiziranih simpozijev našim papirničarjem slediti razvoju papirniške tehnologije. Leta 1971 je organiziral prvi simpozij DITP v Sladkogorski. Prav do zadnjega je sodeloval v programskem odboru dogodka, tudi letošnjega.

Bil je človek, ki je bil osredotočen na strokovno delo in zanj ni bilo ovir. Tudi danes nam je lahko vzor in zgled, kako brezkompromisno se je soočal z izzivi. Bil je navdihujoč učitelj. Posebno hvaležnost pa zasluži njegov pošten, spoštljiv in prijazen odnos do vseh, ki smo imeli srečo biti njegovi sodelavci. In takega se ga bomo spominjali.

V imenu sodelavcev Društva inženirjev in tehnikov papirništva,

Marko Jagodič